

LIFESTYLE // HOUSTON BELIEF

Intense, little-known Jewish art market is as riddled with irony as its people's history

By **David Van Biema**, *Religion News Service*

Updated July 8, 2017 11:39 p.m.

Â Portrait of a Young Jewish BrideÂ by Isidor Kaufmann circa 1905.

Photo courtesy Kestenbaum & Company/RNS

Listen Now: Intense, little-known Jewish art market is as rid

6:54

1x

Everlit

She is serene and dignified, perhaps even a little bored.

Her eyes are slate blue and her lips bee-stung. She wears the marriage finery of early 20th-century Orthodox Judaism: a fur-trimmed cape, satin bib and a tiara boasting 300 small pearls.

SUMMER SALE! Wherever you go, stay connected: 3 months for only 25¢.

SUBSCRIBE NOW

Despite her humble status - other Jews at the time would have regarded her Hasidic family as backward - she is obviously a woman of means. And 112 years after first being painted, her image still commands the room - as the premiere offering at Kestenbaum and Company, an auction house in Manhattan devoted solely to a full spectrum of Judaica. Her estimated price: \$200,000 to \$300,000.

ADVERTISEMENT

Article continues below this ad

Daniel Kestenbaum, the house's founder and owner, gives the room a quick glance. In addition to phone and internet bidders on this spring day, there are around 50 people attending, most of them men wearing skullcaps, which suggest they may be Orthodox.

One tall gentleman sports a wide fur headpiece of a style dating back even before the painting.

"At Sotheby's, an Andy Warhol is going to bring in a lot more," remarks Kestenbaum of his far larger competitor. "Here," he looks fondly at the Bride, "she's a star."

Well, of course. Isidor Kaufmann painted her.

The Jewish art market

ADVERTISEMENT

Article continues below this ad

There is the art market and then there is the market for explicitly Jewish art.

One is big and rich and over-observed. The other is little-known and intense, and as riddled with irony as Jewish history. There are few better examples of this than the career, during his lifetime and afterward, of Kaufmann, an assimilated Jew who had a kind of artistic conversion experience 123 years ago, and first got rich selling paintings of Jews very unlike himself to Jews like himself.

Born in 1853 in Arad, Hungary, Kaufmann seems to have had little Jewish education; as an adult he was nonreligious. A local aristocrat bankrolled his training, and he made his way to Vienna, the Austro-Hungarian Empire's cultural capital.

There he joined a group of artists specializing in genre paintings: sentimental or humorous scenes of city life. From the start he seems to have created a subspecialty in Jews, painted in stock roles such as street vendors, often satirically.

Then, in 1894, Kaufmann changed course.

That summer he took the first of dozens of sketching trips across the monarchy to communities of traditional Jews, predominantly adherents of the populist mystical variant, Hasidism.

SUMMER SALE! 3 Months for 25¢

[Sign in](#)

SUMMER SALE! Wherever you go, stay connected: 3 months for only 25¢.

SUBSCRIBE NOW

But Kaufman's canvases - dozens of bearded rabbis, side-curved youths and even weather-beaten synagogues - had a subtle luminousness that conveyed his subjects' aspirations and his respect for them as much as their day-to-day reality.

He logged the most time in the bustling West Ukrainian city of Brody, known then as the "Jerusalem of Galicia" for its mostly Jewish population.

Such towns, he wrote, were his "Promised Land ... (s)ince it was my conviction that the strength of every artist is rooted in his own people. I strove to reveal its beauty and its nobility and tried to make the traditions ... accessible for Gentiles as well."

He succeeded: The Austrian emperor Franz Josef bought one of his Hasidic paintings.

But a larger part of Kaufmann's clientele was Jews. Not his subjects, who lacked money and perhaps interest; but what Kestenbaum calls "irreligious Jewish bourgeoisie," like Kaufmann.

If it's hard today to imagine a Reform Jewish household with a painting of a Hasid on the wall, connections within the larger Jewish community were once closer. The buyers also saw the portraits as commemorative. As one dealer puts it, the Hasids represented a way of life "that they thought was going to disappear."

They nearly did, if not in a way the doubters could have imagined.

Kaufmann did extremely well. Shortly before his death in 1921, one of his works sold for what a contemporary wrote was probably the highest price achieved by a "modern master in Vienna." But his Promised Land was liquidated. Brody already had been burned down twice. Twenty-two years later the Nazis finished the job, wiping out most of the towns, and the people, Kaufmann had visited.

New continents, new clients

Jump to the present. Kestenbaum has owned his auction house since 1995 and was in the business before then. He testifies that "Kaufmanns" never stopped selling. Then about 10 years ago, he said, a new group of buyers emerged.

"The fervently Orthodox Jews, the haredi, they're in on it now," he said, referring to the term used to describe strictly observant Orthodox Jews. That is, the people Kaufmann used to paint.

When the Hasidic survivors arrived in the States in the late 1940s, art was a low priority.

"They were busy putting their world back together," said Leon Goldenberg, whose father was Hasidic, of his parents' generation.

The immigrants' only art purchases were ritual objects like menorahs and ceremonial cups. Hasidic Jews might display a photograph of their spiritual leader, or rabbi.

Goldenberg, a Brooklyn businessman and Jewish activist, now owns a Kaufmann, and many other pieces of Jewish art. Not only did the ultra-Orthodox sustain their insular cultures, "people became more affluent, which meant they had bigger homes, and more wall space," said Shmuel Pultman, owner of the Betzalel Gallery in Crown Heights.

The new patrons overcame the inhibition that portraits sinned against the commandment forbidding graven images. But they limited themselves to Jewish

subjects. Kaufmanns, said Abigail Meyer, head of Kestenbaum's fine arts department, were "the Lamborghinis" of the market.

"Portrait of a Young Jewish Bride" (whose clothing is authentic but whose actual model was Kaufmann's daughter) is the first item up for auction. Bidding quickly climbs over \$100,000.

The auctioneer, Kestenbaum's son Zushye, eventually gavels it down at \$230,000. This is nowhere near the maximum spent for a Kaufmann - \$772,000 at Sotheby's in 2006 for a much more ambitious painting. A better comparison might be an almost identical Kaufmann "Bride" that Kestenbaum said sold in 1982 for a mere \$18,000.

The buyer of the "Young Jewish Bride" is ultra-Orthodox, but prefers not to be identified. So does a third owner of a Kaufmann, but he was willing to share his thoughts. He owns one of the artist's bar mitzvah boys.

"There's such a sweetness to it, and maybe also a little sad. I love to walk into the room. Sit down. Just look at it."

July 8, 2017 | Updated July 8, 2017 11:39 p.m.

David Van Biema

Editor's Picks

HOUSING

TEXAS

LOCA

היהודי בראי התקופה

חרף בעיותיה, התערוכה של איזידור קאופמן במוזיאון היכל שלמה לאמנות יהודית מציעה למבקר הזדמנות נדירה למפגש עם יצירותיו של אמן יהודי חשוב שעבודותיו אינן מוצגות בד"כ במוזיאונים בארץ. לצדה מוצגת תערוכה קטנה מאוסף היסטורי של פריטים אנטישמיים.

שיתוף 0

פוסט

איזידור קאופמן - ציור (מתוך התערוכה)

התערוכה "מבט אינסופי" המוצגת כעת במוזיאון היכל שלמה לאמנות יהודית מציגה כיוון מחשבה עכשווי מאוד ונוגעת בשאלות של זהות. מכאן כוחה של התערוכה, אך גם חולשתה. "מבט

אינסופי" מציגה דיוקנאות שצייר האמן היהודי איזידור קאופמן (1853-1921) הנחשב לאחד מחשובי ציירי הפורטרטים היהודיים של המאה התשע-עשרה. התערוכה המשתרעת על פני שני חללים במוזיאון ממשיכה באופייה את תערוכת הקבע התזזיתית של האמנות היהודית המוצגת במקום. אגב, לעומת הדחיסות שאפיינה את תצוגת הקבע של המוזיאון בעבר, מסתבר שאוורור החלל עושה לתצוגה רק טוב. הפורטרטים של הצייר המפורסם מוצגים יחד עם יצירות אמנות עכשוויות וחפצים אותנטיים מאוספי המוזיאון ומהשוק המקומי – במגמה לייצר ביניהם דיאלוג מפרה.

איזידור קאופמן - ציור (מתוך התערוכה)

החפצים המוצגים בחלל הראשון של התערוכה מייצרים מעין חדר בבית יהודי-אירופאי בן המאה התשע-עשרה או תחילת המאה העשרים, כשציורי דיוקנאות הנשים מופיעים כחלק ממכלול תרבותי של התקופה. לעומת "חדרי תקופה" המוצגים דרך קבע במוזיאונים, החלל הזה לא עוצב רק בכוונה לדמות חדר תקופתי, והוא מכוון לנסוק מעבר לכך ולייצר מטאפורה להווייה הניבטת מהעבודות של קאופמן. מבחינות רבות העיצוב מזכיר את העבודה "חדר מגורים" של האמנית מאיה ז"ק

(עבודה שזיכתה אותה בפרס עדי להבעה יהודית באמנות ובעיצוב). על פי זיכרונות שעלו בראיונות שונים שקיימה, שחזרה ז"ק בהדמיות מחשב שנוצרו לצפייה במשקפי תלת-ממד חדרי בית יהודי בברלין משנות ה־30.

בהתאם לרוח מסורתית גם בתערוכה זו מתקיימת הפרדה (אך לא הדרה) בין נשים לגברים. החלל הראשון של התערוכה מוקדש לפורטרטים של נשים, ואילו החלל השני מתמקד בדימויי גברים. באחרון מוצגות בין השאר יצירות מופת המתארות את בנו של האמן כשהוא מדגמן לבוש יהודי מזרח-אירופאי מסורתי.

אף שהתערוכה נראית במבט ראשון כגדושה לעילא ולעילא, בהקשר של קאופמן עצמו היא למעשה מינורית מאוד ומציגה בפועל רק 11 עבודות של האמן (כולם מאוסף משפחת לנדאו). ובכל זאת מדובר במעט המחזיק את המרובה. חשיבותה של התערוכה מתחדדת על רקע העובדה שמלבד כמה יוצאים מן הכלל, בתצוגות הקבע של המוזיאונים הגדולים בארץ, האמנות היהודית הריאליסטית של המאה-התשע עשרה נופלת בדרך כלל בין הכיסאות. לרוב היא אינה מוצגת כלל – אף שעבודות שכאלה נמצאות באוספי המוזיאונים. דומה שהסיבה (או התירוץ) לכך היא שממבט רטרוספקטיבי וכולל – עבודות מעין אלה אינן נחשבות ליצירות מופת של התקופה. גם אם בעבר הוצגו עבודותיו של מוריץ דניאל אופנהיים (1800-1882) בתצוגת היודאיקה במוזיאון ישראל, בתצוגה החדשה במקום נפקד מקומן, ורק רפרודוקציית ענק של אחת העבודות שלו מופיעה כרקע לתצוגה.

השילוב בין חפצי היודאיקה לציורים של האמן קשור לא רק לאזכורם של המלבושים בציורים, אלא גם לעובדה שקאופמן שערך מסעות ורשם את החיים היהודיים בפולין, אוקראינה וגליציה, הביא עימו חזרה לווזנה

חפצי יודאיקה ומלבושים יהודיים וצייר אותם בסטודיו שלו בפרטי פרטים. הבגדים שהביא הולבשו על מודלים – לא פעם בני משפחתו. בתערוכה מוצגים פורטרטים של אשתו, בָּתוּ ובנו כשהם לבושים במלבושים מסורתיים מזרח-אירופאים. חיבור מרתק ומרגש הוא הצבת מה שנראה כחלק ממעיל לספר תורה (בכיתוב שבתערוכה עצמה כתוב שמדובר בפרוכת), ששימש בעצמו רקע לאחד הדיוקנאות (דיוקן פליפ בן האמן, שמן על עץ, 1911).

איזידור קאופמן - ציור (מתוך התערוכה)

בד בבד עם המבט החומל והאוהב של האמן נדמה כי אפשר לזהות בעבודות גם מבט מוקסם שאולי אף מכוון להציג את העולם היהודי המזרח אירופאי כאקזוטיקה לעני זרים. מבחינה זו – כאז כן עתה – היצירות של קאופמן מעלות שאלות בהקשר של זהות יהודית והיחס למסורת בתרבות המשתנה הרף.

יש משהו דידקטי ואולי אף מתלהב יתר על המידה בחיבור בין חפצי היודאיקה מאוסף המוזיאון לדימויי המלבושים שמופעים בעבודות של קאופמן. הדבר זועק "קלישאה" כאשר מעל דמות החובשת שטריימל בציור – נתלה בתערוכה שטריימל ממשי, או אל מול ויטרינה בה מוצגים

ציורים ותצלומים עכשוויים של פורטרטים של חרדים שצוירו על ידי חרדים וחרדיות בוגרי המוסד החרדי לאמנות "אמן". הרוח הזאת מוחרפת כאשר בטקסט שבתערוכה מסבירה האוצרת את הדברים כך: "נקודה מעניינת להתבוננות היא עד כמה הדמויות הגבריות דומות מאוד לגברים בני ימינו השייכים לקבוצות חרדיות וחסידייות..."

בנוסף, מעבר לתהייה האם מדובר בדמויות אותנטיות או בדמויות שמדגמנות – עולה התהייה הן לנוכח חלק מהציורים העכשוויים והן מול עבודותיו של קאופמן. ספק רב אם העבודות הללו באמת מוסיפות משהו מעבר לעובדה ידועה שרבים האמנים (החרדיים) העוסקים גם כיום בציור בז'אנר האקדמי הישן. ובכל זאת התערוכה החיננית מציעה למבקר הזדמנות נדירה למפגש עם יצירותיו של אמן יהודי חשוב שעבודותיו לא מוצגות בד"כ במוזיאונים בארץ, מה גם שרוב היצירות המוצגות בתערוכה לא מופיעות בקטלוגים של התערוכות החשובות שהוצגו לאמן ברחבי העולם.

מתוך תערוכת הפריטים האנטישמיים

לצד התערוכה של קאופמן מוצגת כעת במוזיאון גם תערוכת חפצים, כרזות, קריקטורות, פסלים, ציורים ותחריטים אנטישמיים מאוסף פיטר ארנטל. זהו ככל הנראה אחד האוספים המקיפים ביותר בתחום, אך מטבע הדברים רק חלק קטן ממנו מוצג בתערוכה. חבל שאצירת התערוכה לא לוותה במחקר מעמיק ובטקסטים נלווים שהיו יכולים להפוך אותה ואת הקטלוג שלה – למשמעותי יותר. מול הדמויות

הנאצלות ויפות התואר שצייר קאופמן עולה דמותו המעוותת והשטנית של היהודי כפי שעוצבה ברוח שנאת ישראל. דימויים אנטישמיים מעין אלה יוצרו בעבר לא פעם גם במרחב היהודי עצמו (אלפונס לוי למשל), והם מטופלים מחדש באמנות היהודית העכשווית שמציעה בהקשר זה לא פעם מבט קומי או ביקורתי המונגד למבט הרומנטי והנוסטלגי שהציע איזידור קאופמן.

"מבט אינסופי: ציורי איזידור קאופמן בתערוכה הקשרית"

מוזיאון היכל שלמה לאמנות יהודית על שם וולפסון

אוצרת: נורית סירקיס-בנק

איזידור קאופמן אמנות יהודית דוד שפרבר

מוזיאון היכל שלמה לאמנות יהודית

שיתוף 0

פוסט

מיון לפי הישנות ביותר

0 תגובות

הוספת תגובה...

פלאגין התגובות של פייסבוק

כתיבת תגובה

האימייל לא יוצג באתר. שדות החובה מסומנים *

התגובה שלך *

שם *

אימייל *

היהדות במשיכת מכחול – יצירות יודאיקה מפורסמות

אפריל 10, 2024 📅 אוצרות מהבית ©

מאז ניתנו לוחות הברית לבני ישראל במדבר, חל עליהם איסור לא לצייר או לפסל את דמותו של האל. אך לא חל איסור על ציור או פיסול של סצנות או דמויות מהתנ"ך ואלו היו במשך מאות בשנים השראה ליצירות רבות, אך יצירות אלה נוצרו על ידי אמנים נוצרים.

מה עשו ציירים יהודיים שרצו לפאר את היהדות ואת מנהיגיה? ציירו סצנות מאורח החיים היהודי בגולה וב ישראל כגון תפילה בבית הכנסת, תלמידי ישיבה רכונים מעל ספר תורה, משפחה יהודית הקוראת בהגדה. בליל הסדר.

ככל שאמנות הציור היהודית הלכה והתפתחה החלו להתפתח גם ציורים מופשטים ופחות ריאליסטיים המביאים לידי ביטוי רעיונות העומדים מאחורי היהדות כגון תפילה, גאולה, משיח ועוד.

ציורים אלה, גם הריאליסטיים וגם המופשטים, הפכו למבוקשים מאוד בקרב אספני יודאיקה בארץ ובעולם.

?איך יודעים כמה שווה ציור יהודי

כמו כל חפצי יודאיקה אחרים (תפילין, גביעי קידוש, פמוטים ותשמישי קדושה), גם ציורים בעלי צביון יהודי ניתן להעריך לפני מכירה.

הדבר הראשון שעושים כשמעריכים ציור היא לחפש את החתימה של האמן (על התמונה או מאחוריה), ככל שהאמן יהיה מוכר וידוע יותר כך ערכו של הציור יהיה גבוה יותר.

הדבר השני שצריך לוודא הוא שמדובר בחתימה אותנטית ולא בזיוף.

הדבר השלישי הוא לבדוק האם יש סיפור מאחורי הציור. הסיפור יכול להיות הסצנה או הדמות המתוארת בה, הוא יכול להיות קשור לדרך בה הציור התגלגל אליכם, הוא יכול להיות קשור לבעליו הקודמים ועוד. ככל שהסיפור מאחורי הציור מעניין יותר או כרוך באירוע היסטורי, כך ערכו של הציור יהיה גבוה יותר.

הדבר הרביעי שיש לבדוק הוא מצבו של הציור. ציור גדול ללא סדקים או לכלוך כמובן יהיה שווה יותר מציור מאובק או קרוע.

וכמובן, הדבר החמישי, הוא לבדוק את גיל הציור. ככל שהוא ישן יותר, הוא שווה יותר.

5 ציירים וציורים יהודיים מפורסמים

אי אפשר שלא לכתוב על ציורים יהודיים ועל ציירים ולא לציין לפחות 5 ציירים וציורים מפורסמים. ציירים אלה נועדו ברחבי העולם בשל הקשר המיוחד שלהם ליהדות ולאורח החיים היהודי.

יהודים מתפללים בבית הכנסת ביום הכיפורים – מאוריצ'י. 1. גוטליב, שמן על קנבס, 1878.

הציור מתאר חבורת מתפללים (גברים, נשים וילדים) העומדים בבית הכנסת ומתפללים יחד. בזכות משפט שנכתב בקטן על אחד מספרי הלימוד, "מחזור של יום כיפור", הניחו כי סצנת התפילה מתרחשת במהלך יום הכיפורים. סימן נוסף שתמך בסברה זו היה השופר המונח על השולחן בתחתית הציור, בצידו השמאלי.

"מאז 1939 הציור מוצג לקהל הרחב ב"מוזיאון תל אביב לאמנות

2. "בדידות" – מארק שאגאל, שמן על בד, 1933.

אם תעצרו אדם זר ברחוב ותשאלו אותו: "איזה צייר יהודי מפורסם אתה מכיר?", סביר להניח שהוא יענה – מארק שאגאל.

מארק שאגאל פיתח סגנון ציור המשלב בין שלושה דברים: עולם של חלומות ודימיון, מאפיינים יהודיים מובהקים (טלית, רבנים, עיירה יהודית, כינור ועוד) וסגנון ציור קוביסטי.

ציוריו תלויים במוזיאונים ברחבי העולם ולמרבה הפלא, רק מעטים מהם נמצאים בישראל.

בציור "בדידות" מתאר שאגאל אדם יהודי בעל זקן שחור וארשת פנים עצובה, כשהוא עטוף טלית ומחזיק ספר תורה יושב על הרצפה. לידו יושבת פרה לבנה עם קרני זהב מנגנת בכינור וברקע בתי העיירה ויטבסק, העיירה בה גדל. מעליהם, שמי הלילה השחורים, עם מלאך לבן המקרין הילת אור מסביבו.

היות והשנה בה צייר שאגאל את "בדידות" הייתה שנת עליית הנאצים לשלטון, יש הרואים בציור סמל לאובדן וחורבן.

שאגאל עצמו נתן את הציור במתנה ל"מוזיאון תל אביב לאמנות" בשנת 1953 ומאז הוא מוצג לקהל הרחב.

3. "ערב שישי" – איזידור קאופמן, שמן על קנבס, 1920.

אם גוטליב ושאגאל התמקדו במוטיבים דתיים ובעיירה היהודית, הרי שאיזידור קאופמן התמקד דווקא בסצינות מחיי היום יום היהודיים במזרח אירופה.

קאופמן טייל ברחבי פולין, אוקראינה וגליציה ותיעד רגעים שונים בהווי היהודי, אחד מהם הוא ערב שבת וההכנות לקראת ארוחת שישי. את רישומיו מהמסעות הפך לציורים שנתלו בבתיהם של יהודים עשירים.

בציור "ערב שישי" מתואר חדר מואר ובו אישה (לבושה בשמלה ורודה עוטה על שיערה כיסוי ראש לבן) היושבת לצד שולחן מכוסה במפה לבנה. על השולחן זוג נרות דולקים, חלה מכוסה בבד לבן, כוס קידוש וספר עב כרס. האישה מביטה אל רצפת החדר בידיים משולבות ובמבט מהורהר.

מאז שנת 2006 הציור מוצג ב"מוזיאון היהדות" בעיר ניו יורק.

משפחה יהודית בגרמניה בחג הפורים" – מוריץ דניאל" 4. אופנהיים, 1879.

לא הרבה יודעים זאת אך מוריץ דניאל אופנהיים נחשב ל"צייר היהודי המודרני הראשון". זאת בשל ציוריו הריאליסטיים אשר עסקו בחיי המעמד הבינוני והגבוה של משפחות יהודיות ומשפחות שהתנצרו. ציוריו נהגו לבטא את הרצון של היהודים להשתלב בחברה הנוצרית מצד אחד, אך לשמור על סממני הדת וערכיה מן הצד השני.

בציור "משפחה יהודית בגרמניה בחג הפורים" נראית משפחה יהודית מרובה ילדים יושבת בחדר שוקק חיים. חלק מהדמויות בתמונה עוטות מסכות על פניהן, אחד הנערים מנגן בכלי מיתר. אב המשפחה יושב במרכז החדר (חובש כיפה) ועל הקיר מאחוריו תמונה הנראית כיהודי עטוף בטלית.

יציאת מצריים" – יוסף (יוסי) דב רוזנשטיין, שמן על בד, 5. המאה ה-20.

גם בארץ אפשר למצוא ציירים אשר הצביון היהודי מהווה השראה לציוריהם ולאמנותם. אחד מהם הוא יוסי רוזנשטיין, צייר חרדי שנולד בירושלים.

הציורים שלו משלבים בין ריאליזם, סימבוליזם לסוריאליזם והם נעשים בטכניקת ציור פלמית קלאסית. בעוד שגוטליב, שאגאל, ואופנהיים שאבו השראה מהחיים היהודיים, הרי שרוזנשטיין העדיף להעביר רגשות ומסרים באמצעות סמלים ומוטיבים הלקוחים מהתנ"ך ומהיהדות.

בציור "יציאת מצריים" נראים עצים ריאליסטיים לצד דמויות העומדות בשיירה ארוכה. אך ככל שמתקרבים אל התמונה ומעמיקים בה מבינים כי כל דמות בשיירה, כל דמות מבני ישראל אשר יוצאים ממצרים, למעשה מיוצגת על ידי כדורים וצורות מאורכות הדומות לגלילי מתכת והסוס למעשה הוא סוס צעצוע על מקל.

Contact ::

Newsletter ::

SEARCH...

LOG IN

HOME

E-EDITION

ARCHIVE

ABOUT

FAQ

SUBSCRIPTION

MARKETPLACE

Isidor Kaufmann's 'Rabbi' Sells For \$287,000 At Shapiro Auctions

PUBLISHED: NOVEMBER 10, 2020

ALL	TODAY	29 JUL	30 JUL	31 JUL
-----	-------	-----------	-----------	-----------

EVENTS

SEARCH AND FILTER >>

FEATURED
EVENTS

MAMARONECK, N.Y. – Isidor Kaufmann (Austro-Hungarian, 1853-1921), a painter of Jewish themes, traveled throughout Eastern Europe in search of scenes of Jewish, often Hasidic life. His portrait of a “Hungarian Rabbi with Prayer Shawl,” an oil on panel, 15¾ by 12-5/8 inches, captured such personages and rose to the top of Shapiro Auctions’ November 7-8 sale, finishing at \$287,000, including buyer’s premium. Acquired by the consignor at Sotheby’s in 2006, the painting’s exhibition history includes Vienna’s Judischen Museum der Stadt Wien. Shapiro’s two-day sale comprised more than 800 lots of important paintings, sculpture, antique and modern furniture, jewelry, decorative items and Judaica. A full recap will follow.

0

in

A Mirror of Jewish Life: Masterpieces by Isidor Kaufmann

Selling Exhibition 17–23 December 2020 • New York

In the Fall of 1984 while sitting in my Sotheby's office, our registrar handed me a small panel by Isidor Kaufmann. Although it was barely 6 by 8 inches in scale, it had the power of a painting multiple times that size. This charming and sensitive picture, *The Son of the Miracle-Working Rabbi of Belz*, evoked tremendous emotion and it was the very moment that my obsession, fascination and love of the artist began. I saw in Kaufmann an artist that linked so many aspects of my life and I wanted to learn more about his work and to connect collectors with the best examples.

By chance, it was not long after this that I received a call from Helen Kaufmann who mentioned that her grandfather was Isidor Kaufmann and that she had a number of his works that she needed appraised. As it turned out, she lived just across the street from my then apartment on Manhattan's Upper West Side - clearly this was meant to be (it was *bashert*)! Helen had a lovely collection of the artist's works including some oil sketches that showed his technique. She and I became friends and upon her death in 2004, I was tasked with calling the Jewish Museum in New York to let them know of the sad news and to tell them that she had generously donated her collection to them.

My desire to champion Kaufmann reached its pinnacle when the curator Tobias Natter, contacted me to assist with his landmark exhibition of the artist's work held in Vienna in 1995. Working together, I helped secure many of the key works for the exhibition including the *Son of the Miracle-Working Rabbi of Belz* which appeared on the cover of the exquisite exhibition catalogue. Indeed, many of the works in our exhibition today were included in this seminal show.

As a painter, Kaufmann was technically brilliant and had an ability to capture his subjects' moods and personalities. He was exceptionally skilled at creating wonderfully tactile and flawless surfaces using fine wood panels and painting with an extremely thin brush. In fact, the works in this exhibition not only represent the captivating emotional range of the artist but also show his technical mastery.

Although our opening coincides with Chanukah, one of the masterworks we are showing is a painting titled *Sukkot*, along with a rare pencil study for the work that reveals the artist's careful and studied approach to each of his finished paintings. Kaufmann's reverence for tradition, religious piety and the physical objects related to the religious service is manifested in the repeated use of important symbols in many of these works. *Interior of a*

Synagogue not only depicts the peace of an empty sanctuary as the quiet solitude of the space magnifies its holy nature, but also exemplifies the artist's mastery of technique. Kaufmann had a deep connection with both the spiritual and secular life of Jews in the 19th Century and his lively painting *Chess Players* explores the humorous side of the artist's avid interest in Eastern European Jewish identity.

Most of the works exhibited were carefully curated and are from a private collection and were, until recently, on long term loan to The Israel Museum in Jerusalem, while another has been an important part of an American family's collection.

Though from diverse sources, together these masterful compositions reflect Kaufmann's heritage. It is clear that from the moment they left his studio a century ago and through today they continue to have a profound effect on their audience.

Benjamin Doller

Chairman, Americas

Schedule an Appointment

Following the guidelines for the Phase Four reopening of Manhattan, we are able to accommodate clients in our building by appointment only. The exhibition will open on 13 December and will close on 23 December at 5PM. To schedule an appointment please contact appointmentsNY@sothebys.com or +1 212 606 7171. You can read more about our safety requirements [here](#).

More From Sotheby's

